

menterne udelukkende består af Liniebatailloner, om end med svage Kadrer.

Fredsmæssigt set naas den Fordel, at al Uddannelse koncentrerer paa sit naturlige Sted, ved Bataillonon, og for de to moderne Uddannelsesformer henlægges til hver sit Liniekompagni.

- B.-C. Da Livgarden er relativt godt udstyret med Befalingsmænd, maa de to Maskingeværkompagnier kunne præsteres af det nuværende Personel, der derfor er fordelt til Bataillonerne.
- E. Indskrænkningen tænkes at falde paa Gymnastikskolen og Skydeskolen for Haandvaaben.
- F. Er nødvendig paa Grund af Opstillingen af de 17 nye Maskingeværkompagnier.

Til § 5.

Med al Erkendelse af den til Grund for Landstormsuddannelsen hjemlede Idé maa det hævdes, at Landstormen er uden al Betydning for Forsvaret og den særlige Uddannelsesform af meget ringe Interesse for Hæren, idet den kun paavirker et lille, nøje begrænset og afsondret Antal Befalingsmænd af et enkelt Vaaben, medens en kulturel Paavirkning af Værdi nødvendigvis maa bringes til at omfatte de samlede Korps af Befalingsmænd af alle Vaaben.

Det foreslaas derfor, at Landstormen ophæves, at dens Kadrer inddrages til Fordel for Fodfolk og Artilleri, og at af dens værnepligtige et saa stort Tal, som de økonomiske Vilkaar tillader, faar almindelig Fodfolks- henholdsvis Artilleriuddannelse.

Til § 6.

- A. Benævnelsen „Eskadron“ — det ryttermæssig tilvante Begreb — foreslaas af praktiske Grunde sat i Stedet for den hidtil brugte Benævnelse „Kompagni“.
- B. Rideskolens faste Personel er tænkt indskrænket med 1 Overofficiant.
- C. Er nødvendigt, for at Mobiliseringsbehovet kan tilfredsstilles.

Til § 7.

- A. Artilleriets Afdelinger har efter Hærloven af 1922 en meget udviklet Organisation, idet alle Udviklingsformer er repræsenteret, fra rene Reserve-

formationer til fuldt færdige Linieformationer.

De rene Reserveformationer kan, med deres tilmed overordentlig svage Kadrer, ikke paaregnes at have megen Brugsværdi (jfr. Artillerigeneralens Udsagn, refereret i Rigsdagstidenden 1922, Sp. 9279), og de kan navnlig ikke paaregnes anvendelige straks ved Mobilisering.

Det rationelle maa, naar rene Linieformationer af økonomiske Hensyn ikke kan faas, være Opstilling af Afdelinger paa 2 Linie- og 1 Reservebatteri. Afdelingschefen vil altid have Interesse i, at hans Reservebatteri ikke hænger for langt bagud for Liniebatterierne, og han vil ved passende Personelfordeling nogenlunde have Sikkerhed for at kunne naa dette. Den rene Reserveformations Haabløshed vil ikke findes.

Forslaget, der af økonomiske Grunde har en (let Reserve-) Afdeling mindre end Hærloven af 1922, men som til Gengæld har ensartede Afdelinger à 2 Linie- og 1 Reservebatteri, repræsenterer en meget stærk Forøgelse af Artilleriets Kvalitet.

- C. Indskrænkningerne omfatter Artilleriskydeskolen (1 Oberstløjtnant, 1 Korps-officiant af 2den Grad) og Artilleriets Befalingsmandselevskoler (1 Oberstløjtnant).
- D. Forøgelsen er nødvendig for at opnaa forsvarlige Uddannelsesforhold ved Batterierne.

Til § 8.

- A. Ingeniørkorpset er nu saa opløst af Administrationen, at den militære Virksomhed er gledet helt i Baggrunden, og en Omorganisation vil være nødvendig.

Pionerbataillonerne bør herved have ensartet Organisation, fordeles til Divisionerne og garnisonere i Divisionsdistrikterne (af økonomiske Grunde dog maaske i Jylland i een Garnison).

For Telegrafbataillonens Vedkommende gør Teknikkens rivende Udvikling det ønskeligt at bevare samlet Garnisonering i København, men en hurtig Forlægning af en Del af Bataillonon til Jylland maa da kunne iværksættes, naar Forholdene kræver det.

- C. Det vilde have været en naturlig og mere tilfredsstillende Løsning, om Telegrafbataillonon var blevet formeret paa 4 Kompagnier, nemlig 1 til Brug